

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: مناف فلکی فر

۱۳ حوالی ۲۰۲۰

در باره زندگی رفیق شهید محمد امین ترابی

چریک فدائی خلق، رفیق محمد امین ترابی از زمره انقلابیونی بود که در جریان یورش سیستماتیک و سراسری رژیم

سرکوبگر جمهوری اسلامی به نیرو های انقلابی، در تاریخ ۲۰ مهر ماه [میزان] سال ۶۰ توسط دژخیمان جمهوری اسلامی اعدام گردید. رفیقی که پایداری اش در دوران بازجوئی و شکنجه های ذاتی این بازجوئی ها در دیکتاتوری حاکم، انعکاسی از ایمان خلل ناپذیر این چریک فدائی خلق نسبت به آرمان های کمونیستی و اعتقادش به درستی راهی بود که جهت رهائی کارگران و ستمدیدگان انتخاب نموده بود؛ راهی که هر رهرو آن می دانست برای رسیدن به پیروزی مسیری سخت و طولانی در پیش است که با فداکاری ها و جانبازی های انقلابیون و کارگران رزمنده آگاه هموار می شود.

پاسداران جمهوری اسلامی، رفیق محمد امین را در تقریباً فرودین ماه [حمل] سال ۶۰ با توجه به اطلاعاتی که از فعالیت های علنی وی به دست آورده بودند، دستگیر کردند. رفیق محمد امین پس از دستگیری با مقاومتش در زیر شکنجه ها و اذیت و آزارهای بازجویانش متوجه شد که دشمن از کلیت فعالیت های وی بی اطلاع است و به خصوص هیچ اطلاعی از فعالیت های وی در چهارچوب هسته های سیاسی- نظامی در بندر عباس ندارد. به همین دلیل هم در بازجوئی تلاش نمود که فعالیت های خود را در حد فعالیت های علنی و افشاگری های مرسوم در آن زمان یعنی در شرایط هرج و مرج پس از شکست قیام بهمن [دلو] و قدرت گیری جمهوری اسلامی محدود نماید. در آن مقطع شرکت در تظاهرات های اعتراضی گوناگون و مطالعه نشریات سازمان های سیاسی و شرکت در بحث های خیابانی امری رایج و عمومی بود.

به همین دلیل هم وقتی پرونده وی به دادگاه جمهوری اسلامی فرستاده شد، وی به دو سال زندان محکوم شد. اما دیری نگذشت که پس از ۳۰ خرداد [جوزا] سال ۶۰ و یورش سراسری جمهوری اسلامی به سازمان های سیاسی تعداد زیادی از فعالان سازمان در بندر عباس دستگیر شدند. در اینجا بود که دشمن پی به ابعاد پنهانی فعالیت های رفیق محمد امین برده و بار دیگر این چریک فدائی را به زیر شکنجه بردند. برای مثال برای دشمن مشخص شده بود که رفیق محمد امین از جمله رفقای بوده که در اواخر سال ۵۹ در کوه های دستگرد در منطقه قلعه گنج، قصد برپائی یک مرکز آموزشی جهت آموزش نظامی هواداران چریکهای فدائی خلق و شناسائی منطقه و درست کردن یکسری انبارک جهت

نگهداری سلاح و مواد غذایی و ... را داشتند؛ برنامه ای که به دلیل برخورد رفقاء با مزدوران محلی و شهادت رفقاء "قنبر پیشدست" و "محمود یوسفی" و مجروح شدن تعدادی دیگری از رفقاء عملاً پیش نرفت. این برنامه به دلیل ضرورت انتقال رفقای مجروح به شهر و اطلاع دشمن از حضور رفقاء در منطقه اجباراً متوقف و به زمان دیگری موکول شد.

با آشکار شدن نقش رفیق محمد امین در این برنامه و روشن شدن سطح ارتباطاتش با هسته های سیاسی- نظامی در بندر عباس، مقامات مزدور جمهوری اسلامی بار دیگر وی را دادگاهی کرده و این بار او را به اعدام محکوم نمودند. در آن زمان دژخیمان جمهوری اسلامی در یک اقدام کثیف و ضد مردمی از خانواده های شهداء پول گلوله هائی را که جهت اعدام فرزندانشان به پیکرهای پاک آنان شلیک کرده بودند، می گرفتند. برای نمونه خانواده مبارزانی که در زندان "شهرک" بندر عباس تیرباران می شدند می بایست مبلغ هزارو دویست تومان بابت هزینه گلوله هائی که جان بستگانیشان را گرفته بودند می پرداختند تا پیکر بی جان و خونین عزیزشان به آنها تحویل داده شود. این اقدام جنایت بار با یک سری شرط و شروط در باره مراسم خاکسپاری و محل خاکسپاری آن عزیزان هم تکمیل می شد. به همین دلیل هم وقتی جنازه رفیق محمد امین را به خانواده اش تحویل دادند، به آنها اجازه دفن وی در شهر بندر عباس را نداده و خانواده مجبور شدند رفیق محمد امین را به روستای خود شان یعنی "گهره" که از روستاهای نزدیک بندر عباس می باشد، برده و وی را در آنجا دفن نمایند.

به این ترتیب یار کارگران و زحمتکشان یعنی رفیق محمد امین ترابی که درد ها و رنج های محرومان انگیزه مبارزه اش جهت رهائی تمامی کارگران و ستمدیدگان از ظلم و ستم گشته بود؛ سرانجام در مهر ماه سال ۶۰ و در شرایطی که تنها حدود ۲۴ بهار در زندگی را بیشتر ندیده بود، سرافرازانه و با ایمانی خلل ناپذیر به درستی راهی که برای رهائی کارگران و زحمتکشان در پیش گرفته بود به دست جلادان جمهوری اسلامی تیرباران و خانواده و یارانش را برای همیشه ترک نمود تا با مرگ آگاهانه و پرافتخار خویش به سهم خود راه آزادی و سوسیالیسم را هموار سازد.

یاد رفیق محمد امین ترابی گرامی و راهش پر رهرو باد!

به نقل از: ماهنامه کارگری، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۷۸، پانزدهم تیر ماه [سرطان] ۱۳۹۹